

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

21. Dies Septemb. Sanctorum omnium profectus, ad humilitatem est
accessus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

quod, cur illo non uteris, cum impatientia malum
potius augeat, tantum abest, ut imminuat. Deinde
quid culpam in alios conjicis, qui opinione tua te læ-
dunt? scito, à te malo provenire hoc malum: ne-
minem lædi, nisi à se ipso: esse ineptiam, imò de-
mentiam, velle ulcisci injuriam, cum hoc nequeas,
nisi in te sis insignitè injurius. Disce ergò, non rectè
curari malum ab alio malo. Mansuetudinem, tan-
tum esse bonum, ut etiam mala convertat in bonum.
Quis non ridet ineptiam irati? Quid iracunde vis?
Damna vitare? Incurris: Non potest tantum tibi no-
cere inimicus, cui irasceris, quàm ipse tibi dum ira-
sceris. Qualis dementia erit, si medicaturus ægro-
tatem, si non parti læsæ, sed alieno corpori phar-
macum adhibeat? Non claudis tuum vulnus, si ape-
ris saxiori ictu alterius latius. Non erit ulceri pro-
prio fomentum, apostema extranei: non fluit cum
alieno sanguine, balsamum tuæ plagæ. Damnum
quod putas tuum, non sarcit aliena vindicta. Si vis
innocenter irasci, nulli potes, nec honestiori, nec
iustiori titulo irasci, quàm tibi irascenti, & tuæ ira-
cundiæ. Huic curandæ non est peritior Galenus,
quàm animus mansuetus. Subscribit mihi dicenti
Poëta:

Iræ sustollis, si sit responsio mollis.

21. DIES SEPTEMBRIS.

Sanctorum omnium profectus, ad humilitatem
est accessus. S. Dorotheus Doct. 14.

I. Ob-

Humili- I.
tas.

Objicit se omnium conspectu
quæ omnibus propè est de
Aut, quæve re alia nulla
est suspicienda, quàm sui despicientiâ, Humi-
tas. Virtus nulli satis intellecta, à plerisque
per neglecta. Quæ tam est necessaria, ut nulla
virtus sine illa, nulla non cum illa. Tantum
deficis in sanctitate, quantum non proficis in
militate. Itaque profectus in curriculo virtutum
non est aliud, quàm accessus ad humilitatem: in
tantò es sanctior, Deoque acceptior, quanto
miliior. Nihil facies, nisi te nihil facias, & non
existimes. Ut boni, unde bonus fias, aliquid facias
oportet te penitus exinanias. Quantum natura
cum horret, tantum Humilitas ambit. Hæc
vacuitas, magnes fit Divini respectus, illex Divi-
tatis. Tunc enim te Deus respicit, dum animus se de-
spicit. Inest Deus ei, qui sibi deest; adest, si tibi ab-
est. Videns Scapheus discipulum vehementer inflatum
& fastu ventosum, verissimâ objurgavit sententiam.
Bonum non est in magno, sed in bono est magnum. Quo-
quid rectè fit, id magnum est, addo, & gloriosum
at quidquid magnum fit, non est statim bonum, sed
illaudabile, rarò securum. Jus securitatis vindictæ
sibi humilitas. Vis rem hanc confirmari? Eam con-
firmo illius auctoritate, qui in Ecclesia præstitit sum-
mâ dignitate, D. Gregorii: (a) *Qui sine humilitate
virtutes congregat, quasi in ventum pulverem portat.* Sine
humilitate virtus nulla non modò non subsistit, sed
nec existit.

(a) In Explic. 3. Psal. poenit.

II. Infinita sunt, quæ nos, ut infinities humilie-
mus, non tantum movent, sed cogunt. Unum est
proprie nostrum, Nihil, quia ex natura nihil sumus,
solum naturæ viribus nihil possumus. Undique vi-
lissimi sumus, imò ipsa vilitas, ob id quod sumus, &
ob id quod non sumus: ob ea, quæ fecimus, & ob ea
quæ non fecimus; ob ea, quæ fecit Deus pro nobis,
& ob ea, quæ non fecit nobis. Et quia ipse tantus est,
nos tantilli, imò nihil. Quis se non demitteret us-
que ad centrum terræ, & si quid sit eò inferius, ob
scelera, quæ commisit? Imò non minus se debet de-
mittere, ob scelera, quæ non commisit, sed quæ com-
mittere potuit. Quia non peccasse, non est nostræ
potentiæ, sed Divinæ misericordiæ; Nobis enim re-
cti, quid à nobis non fuisset delictum. Quod un-
quam ab ullo patratum est scelus, quod à nobis non
cogitatum fuisset mente cogitatum, sed opere perpetra-
tum, sine Dei auxilio? Par tibi est ratio humiliandi te,
quod non peccaveris, quam si peccasses, & æquè
Deo es devinctus. Non magis venditur gladius, qui
occidit multos, quam qui potuit plures occidere.
Tua malitia, tot illa patraret mala; quod non fecerit,
non est in te, sed in Deo. Æquè te debes humiliare,
ob peccata aliena, ac ob tua: quia ab iis Deus te præ-
servavit, quia majus est Dei beneficium, præservasse,
quam peccares, quam remisisse, postquam peccaveris.
Major occasio se humiliandi fuit B. Virgini, esse
præservatam à peccatis, quam Magdalenæ, tot à se
peccata commissa, fuisse sibi remissa.

III. Sed quis cogitans, quid fecerit pro nobis hu-
milis Jesus, se audebit extollere? Confer, ô con-
temptibilis homo, leye, & inane opus tuum, quo glo-
riaris,

riaris, cum infinito opere Incarnationis, Eucharistiae, & Passionis: nonne præ verecundia, fronte decidet? Deus, qui est totum, se exinanivit pro te tu qui es nihil, te putas aliquid contra Deum. Cogitans, quæ non fecit Deus, non se humiliet, non præcipitaverit ad inferos, post primum intuitum, ut fecit Angelis? Licet adeò essemus capti, & animo cæci, ut non videremus ullam nobis sceleris labem, plus tamen deberemus nos accere, quod Dei gratiâ non plura præstemus pro Deum, quàm ob vermes, in quos sumus conversi: ob sperma foetidum, unde geniti sumus; ob oides, quibus cum geniti fuimus, obnoxii sumus; ob miseras corporis, quibus involvimur, ob pericula animæ, quibus exponimur. O quàm appositè Augustinus: (a) Magis cogitare deberis, quid vobis desit, quid vobis adsit. Quod habes, cave, ne perdas. Quod nudum habes, supplica, ut habeas. In quantis sis minor, considerandum, non in quantis sis major. Si enim cogitas, quantum præcessisti alterum, cave tumorem, si verò cogitas, quantum tibi deest, ingemiscis. Curaris, humiliaberis, tutior ambulabis, non præcipitaberis. Involvet te igitur pallio humilitatis, & late, & frueris magna pace.

Si sapi ergò lata, bona res est vivere pace.

22. DIES SEPTEMB.

Plus vigilare, plus vivere est. Chrysologus
Sermon, 24.

(a) Super Matt. serm. 59.